

Sygn. akt. II C 827/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Guczyńska - Miśkiewicz

Protokolant Piotr Raś

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2015 roku w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. B.**

przeciwko **P. G.**

o **zapłatę**

1. zasądza od **P. G.** na rzecz **J. B.** kwotę 7.000 zł (siedem tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 2 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od **P. G.** na rzecz **J. B.** kwotę 1567 zł (jeden tysiąc pięćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
3. przyznaje i nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Ł. na rzecz adw. A. B. kwotę 1476 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 lipca 2014 roku powód J. B. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) wniósł o zasądzenie od pozwanego P. G. kwoty 7.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty tytułem bezpodstawnie uzyskanej korzyści majątkowej oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jest właścicielem przedsiębiorstwa (...). W zakresie prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej powód wykonywał remont prześwitu bramy przy ul. (...) w Ł.. W dniu 15 listopada 2013 r. powód wypłacił pozwanemu kwotę 7.000 zł na zakup materiałów niezbędnych do wykonania remontu. Pozwany nie nabył materiałów, a otrzymane środki przeznaczył na własne wydatki. Pozwany nie odebrał wysłanego do niego wezwania do zapłaty. (pozew: k. 2-3)

Na rozprawie w dniu 11 grudnia 2014 r. powód zmienił podstawę roszczenia i wskazał, że roszczenie wywodzi z umowy jako zwrotu zaliczki na poczet wykonania umowy, która to umowa nie została wykonana przez pozwanego. (protokół z rozprawy: k. 35-37)

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2015r. Sąd ustanowił dla pozwanego P. G. pełnomocnika z urzędu. (postanowienie: k. 42)

W toku dalszego postępowania powód poparł powództwo, a pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu, a nie opłaconej ani w całości ani w części. (protokół z rozprawy: k. 60)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. B. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Ł.. (wydruk z (...): k. 6)

W dniu 30 października 2013 r. między Wspólnotą Mieszkaniową nieruchomości przy ul. (...) (Zamawiający) reprezentowana przez Zarząd w osobie: S. B., M. G. i P. G. a powodem firmą (...) (Wykonawca) została zawarta umowa nr (...). W myśl §1 umowy powód przyjął do realizacji roboty polegające na remoncie prześwitu bramowego: wykonanie posadzki z gresu, obróbce studzienki wodomierzowej, skuciu tynków, dociepleniu styropianem o grubości 10 cm ścian i stropu, otynkowaniu, malowaniu w uzgodnionym kolorze, z wykonaniem bramy ażurowej, ocynkowanej i pomalowanej oraz modernizacji oświetlenia zgodnie ze złożoną ofertą. Za wykonanie przedmiotu umowy strony ustaliły wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 19.656 zł (§3 umowy) (umowa: k. 31-33)

Prześwit bramowy jest to podziemie znajdujące się przy wejściu do kamienicy. (zeznania świadka T. P.: k. 21-22)

W dniu 15 listopada 2013 r. w Ł. między powodem JBex TRANS J. B. z siedzibą w Ł. (Wykonawca) a pozwanym P. G. (Zamawiający) została zawarta umowa o dzieło. Zgodnie z § 1 umowy powód zobowiązał się wykonać dzieło polegające na remoncie prześwitu bramowego: wykonanie posadzki z kostki granitowej, obróbce studzienki wodomierzowej, skucie tynków, dociepleniu styropianem o grubości 10 cm ścian i sufitu, otynkowaniu i malowaniu w uzgodnionym kolorze. Z wykonaniem bramy, ażurowej, ocynkowanej i pomalowanej oraz modernizacji oświetlenia. (umowa: k. 28-29)

W dniu 15 listopada 2013 r. strony zmieniły przedmiot umowy określony w §1 umowy poprzez wskazanie, że posadzka w prześwicie bramowym zostanie wykonana z kostki granitowej. (aneks do umowy: k. 30)

Wykonanie remontu prześwitu bramowego miał w całości wykonać pozwany. (zeznania świadka T. P.: k. 21-22)

W dniu podpisania umowy Zleceniodawca - powód J. B. wręczył pozwanemu P. G. zaliczkę w kwocie 7.000 zł, na zakup materiałów na wykonanie prześwitu bramowego. Zaliczka została wręczona pozwanemu w gotówce w bramie ul. (...). Pozwany pokwitował jej odbiór własnoręcznym podpisem. (zeznania świadka T. P.: k. 21-22; kserokopia dowodu wpłaty: k. 9; zeznania powoda: k. 35-36)

Pozwany z powodu dokonania zakup siedliska w G. i przeprowadzkę nie dokonał zakupu materiałów i nie wykonał prześwitu bramowego. (zeznania pozwanego: k. 23-25 ; zeznania świadka T. P.: k. 21-22; zeznania powoda: k. 35-36)

Ostatecznie remont prześwitu bramowego wykonał powód. (zeznania powoda: k. 35-36)

Pismem z dnia 13 maja 2014 r. powód wezwał pozwanego do zwrotu kwoty w wysokości 7.000 zł – w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Pismo zostało zwrócone w dniu 02 czerwca 2014 r. z uwagi na nie podjęcie przesyłki w terminie. (wezwanie do zapłaty: k. 7; potwierdzenie odbioru: k. 8)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności w postaci dokumentów, zeznań powoda i pozwanego oraz zeznań świadka T. P..

Sąd odmówił wiary zeznaniom pozwanego na okoliczność przekazania przez świadka T. P. kwoty 7.000 tytułem zaliczki pozwanemu, a także dokonanie przez pozwanego zwrotu kwoty w wysokości 7.000 zł świadkowi T. P., jako pozostających w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym w szczególności zeznaniami świadka T. P. i zeznaniami powoda. Nadto dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy kwestia przekazania zaliczki pozwanemu czy to przez powoda czy świadka nie miała znaczenia. W przedmiotowej sprawie pozwany przyznał, że przyjął zaliczkę we

wskazanej kwocie, a zatem okoliczność ta nie wymagała dodatkowych dowodów. Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotne było kto jest zleceniodawcą – wierzycielem, o czym mowa będzie niżej.

W przedmiotowej sprawie powód zignorował obowiązek przedłożenia oryginału lub poświadczonego odpisu dowodu wpłaty z 15 listopada 2013 r. Sąd zatem zgodnie z art. 233 § 2 w zw. z § 1. k.p.c. ocenił według własnego przekonania i na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu. W ocenie Sądu brak przedłożenia przez stronę oryginału dowodu wpłaty nie może świadczyć o spełnieniu świadczenia przez pozwanego, zgodnie z twierdzeniem pozwanego. Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał nawet gdyby przyjąć, że pozwany spełnił świadczenie do rąk T. P., a świadek zniszczył dokument wpłaty, to nie skutkowałoby to spełnieniem świadczenia, gdyż nie nastąpiło w sposób określony w art. 354§1 k.c., o czym będzie mowa niżej.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W sprawie nie było sporne, że powód i pozwany zawarli umowę, mocą której pozwany zobowiązał się wykonać na rzecz pozwanego prześwit bramowy. Pozwany nie zakwestionował powyższego. Mając na uwadze charakter i zakres pracy zleconej przez powoda pozwanemu oraz brak konieczności wykonania jej zgodnie z przepisami prawa budowlanego uznać należało, że prace remontowe będące przedmiotem umowy wykonane miały być w ramach zawartej przez strony umowy, którą zakwalifikować należy jako umowę o dzieło uregulowaną w art. 627 k.c. i nast.

W przedmiotowej sprawie pozwanemu została wydana zaliczka w kwocie 7.000 złotych. Pozwany nie zakwestionował powyższego. Skoro więc powód uiszczył na rzecz pozwanego kwotę 7.000 złotych na poczet wykonania umowy (zaliczkę), a z materiału zgromadzonego w sprawie wynika, że mimo to pozwany nie tylko nie dokonał zakupu materiałów niezbędnych do wykonania prac dotyczących prześwitu bramowego, ale również nie wykonał prac objętych umową, to aktualnie powodowi przysługuje roszczenie o zwrot tej kwoty, gdyż pozwany nie mógł jej zatrzymać. Ze strony zleceniodawcy - powoda nastąpiło bowiem spełnienie świadczenia nienależnie, skoro cel tego świadczenia nie został osiągnięty, a to z kolei stanowi podstawę do żądania zwrotu tego świadczenia z art. 405 k.c. w zw. z art. 410§2 k.c.

Gdyby nawet przyjąć, zgodnie z twierdzeniem pozwanego, że pozwany przekazał kwotę w wysokości 7.000 zł T. P., który to z kolei kwoty tej nie przekazał powodowi, to i tak w ocenie Sądu powództwo podlegałoby uwzględnieniu. Z faktem przekazania T. P. kwoty 7.000 zł, nie sposób bowiem wiązać spełnienia świadczenia przez pozwanego na rzecz wierzyciela – powoda.

W myśl art. 354§1 k.c. zobowiązanie powinno być wykonane zgodnie z jego treścią. Wykonanie zobowiązania sprowadza się w zasadzie do spełnienia świadczenia przez dłużnika, a świadczenie może być uznane za wykonane w sposób prawidłowy wówczas, gdy dłużnik zachował się zgodnie z treścią zobowiązania, a rezultatem tego będzie odniesienie przez wierzyciela korzyści czyniących zadość jego interesowi. W celu zwolnienia się z zobowiązania dłużnik powinien świadczyć na rzecz wierzyciela – bezpośrednio do jego rąk albo do rąk osoby uprawnionej do przyjęcia świadczenia. Jeśli dłużnik tego nie uczyni, jego zobowiązanie nie wygaśnie.

Tym samym spełnienie świadczenia, w zakresie zapłaty kwoty 7.000 zł do rąk T. P., jak chce pozwany, nie skutkuje spełnieniem świadczenia, gdyż nie nastąpiło w sposób określony w art. 354§1 k.c. Kwota ta nie została bowiem uiszczona powodowi, a przekazana T. P.. Skutkiem zaś świadczenia przez dłużnika na rzecz osoby nieuprawnionej jest niewygaśnięcie zobowiązania i konieczność spełnienia świadczenia przez dłużnika ponownie – wymaga tego bowiem ochrona interesu wierzyciela.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd zasądził od pozwanego P. G. na rzecz powoda J. B. kwotę 7.000 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. W przedmiotowej sprawie powód wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 13 maja 2014 r. powód wezwał pozwanego do zwrotu kwoty w wysokości 7.000 zł – w terminie 7 dni

od dnia doręczenia wezwania. Pismo zostało zwrócone w dniu 02 czerwca 2014 r. z uwagi na nie podjęcie przesyłki w terminie. Brak zapłaty oznacza zatem, że strona pozwana popadła w opóźnienie i dlatego też od tej daty zostały przyznane odsetki.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013 poz. 461). Powód wygrał sprawę w całości, stąd pozwany winni zapłacić na jego rzecz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł, 17 zł tytułem zwrotu opłaty od pełnomocnictwa.

Biorąc po uwagę, że koszty pomocy prawnej udzielone pozwanemu nie zostały przez pozwanego uregulowane, Sąd przyznał pełnomocnikowi pozwanego ustanowionemu z urzędu te koszty od Skarbu Państwa w wysokości ustalonej na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wraz z 23% stawką VAT (1.476 zł).

Mając na względzie przytoczone okoliczności, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.